వార్త - ఆదివారం : నవంబర్ 2000

ఎక్కడో - నిశ్శబ్దంగానే

విప్లవమెప్పుడూ విస్ఫోటంతో మొదలుకాదు...

నిశ్శబ్దంగానే...

చల్లగానే...

చీకటి నీడల్లోనే...

ఒక గుండె ఆక్రోశంనించీ...

రెండు కళ్ళ తడినించీ...

ఒక బతుకుమంటనించీ... నిశ్శబ్దంగానే...

చీలినబండల సందుల్లోంచి... చినచిన్నగా వూటలాగా స్రవిస్తూ...

ఓ మహాప్రవాహమెప్పుడూ ఓ చిన్నపాయగానే మొదలయ్యేది... విప్లవమప్పుడూ విస్ఫోటనంతో మొదలు కాదు...

"సుబ్బారెడ్డ్యాటికి పాయ మామా?"

"గుడికాటికి... పన్చాయతన్జెప్పి పాయ"

"యెవులది పన్చాయతి?"

"గుర్రెడ్డోల్లదంట... గుడ్డేసోపు పెండ్లం... దానికొడుకూ గుంత దిగుమార రెండెకరాలిడ్సకుండున్నరంట... దానికోసరానికి పన్చాయతంట"

"మాదిగోని పొలానిగ్గాడ పంచాయత్లు గావల్సిన దినాలొచ్చినయ్ దీనేమ్మ... ఒగ రెండెయిలు ఎక్కువ వార్న్యాకమన్జెప్పల్యానా గుర్రెడ్డి బావోల్లకు?"

వూరినుంచి వచ్చిన లింగారెడ్డికీ...ముసిలెంకట్రెడ్డికీ మధ్య జరుగుతున్న సంభాషణది...

"రెండెయిలేంది లింగార్డీ... నాలుగెయిలు ఎక్కవిచ్చాననాఖ్డు గుర్రెడ్డి.... అస్సలు మేం అమ్మేదిల్యా... మాపోలాలల్ల మేమే సేద్దెం జేసుకుంటలేమా...

మాకమ్మనీకె అస్సల అవుసరం ల్యా అనా మాదిగ మారెక్క... దాన్కొడుకూ బిర్రున బిగదీసుకన్నారు"

"యేంది వెంకరెడ్డిమామా... బుద్ది పుట్టెరిగిన కాన్నించీ సూల్ల్యా సూడిది... సింతసెట్టుగట్టి మక్కెలిరగదెంగితే మాటిండా అనామాదిగ నాకొడుకూ...

దిలాసాగా కాళ్లు నీలిగించి సిగరెట్ పెట్టతీసి తానోటి వెలిగించుకొని ముసి లెంకట్రెడ్డి కోటిచ్చి అన్నాడు లింగారెడ్డి...

"ఆ దినాలు బోయినయ్‌రోయ్ లింగార్డీ! మాలోడా! మాదిగోడా అనిబిల్చే దానికేల్యా... ఎస్సెస్టొచ్చినెంక (S.C. S.T.Act) ఉచ్చల్బోసుకోన్చ స్తాన్న్యారుమన్నా కొడుకులెల్ల"

ఎద్దుల కొట్టం దగ్గర జొన్నచొప్పనరుకుతూన్న పిల్లికండ్లోడికి గుండె రగుల్తోంది వాళ్లమాటల్వింటోంటే...

వాడి చేతిలో చొప్పున్నరుకుతూన్న కత్తి వాడి ఒంట్లో వేడికి పదునెక్కుతోంది.

పిల్లి కండ్లోడనబడే మాదిగ బజారన్న తండ్రీ... రెడ్ల ఫ్యాక్షననబడే యుగాల తగాదాల్లో తలనరకబడి చంపబడ్డ గుడ్డి ఏసోబూ అన్నదమ్ముల బిడ్డలు... ఏసోబు చనిపోయింతర్వాత అతని భార్య మారెమ్మ వున్న రెండెకరాల్లోనే సేద్యం చేసుకుంటూ ఒక్కగానొక్క కొడుకు ఏసుపాదాన్ని ఇంటర్ వరకూ చదివించింది...మట్టింటినే రాయిరాయి పేర్చుకుంటూ తిరిగి కట్టుకుంది... ఏసుపాదం దిగులుపడి పోలేదు... ప్రభుత్వమిచ్చే రాయితీల్తో ట్రాక్టర్ కొని... కాంట్రాక్ట్ పనులకి తిప్పుకోవడమేకాకుండా... చిన్నాచితకా సబ్ కాంట్రాక్టులు కూడా తీసుకున్నాడు... అతను నగరంలోనే కాపురం... మారెమ్మ పల్లెలోనే వుంటుంది. ఇప్పుడున్న స్థితికి రావడానికి మారెమ్మ యెంత యాతన పడిందో... యెంత అసహ్యాన్ని చూసిందో మోసిందో ఆమెకే తెలుసు...

పిల్లికండ్లోడబనడే బజారన్నకూ తెలుసు... పల్లెల్లో మతం మార్పిళ్ళ వల్ల మిషనరీలేమైనా బాగుపడ్డాయేమోగానీ, మాలా మాదిగల జీవితాల్లోని హైన్యాన్ని మాత్రం తొలగించలేకపోయాయి... క్రిస్టియానిటీలో కులాల ప్రసక్తే లేదుగదా అనేవాళ్ళ కరువైయ్యారు... ప్రభుత్వాల అప్లికేషన్లలో కూడా కులం క్లాజు పక్కన రాయదానికి ఈ రాజ్యాంగంలో రోజుకో కులం కలుస్తూనే ఉంది మొలుస్తూనే ఉంది.

దమనరీతుల్లో ఈ రోజుకీ సజీవ శిలాజాల్లా వేల పల్లెలున్న మహాదేశమిది.

నగర యాంత్రిక జీవితంలో...

ఎవరు ఎవరో తెలుసుకునే అవసరాలు లేక... ఇరుగుపొరుగు కూడా యాంత్రిక అనామకత్వంలో బతుకులు వెళ్ళదీయడం చూసిన ఏసుపాదానికి... నగరంలో

అనామకంగా బతకడంలోనే కొద్దిపాటైనా ఆనందముందనిపించేది... పల్లెలో తనకున్న పాడు గుర్తింపు అతన్ని వేదిస్తుంది...

ఇల్లూ, పొలమూ అమ్మేసి వచ్చేయమని తల్లిని అడిగాడు కూడా... కానీ యిప్పుడు నిర్ణయం మార్చుకున్నాడు...

ఇప్పుడున్న ఆ రెండెకరాలూ రెడ్లకు కావాలి... దానికోసం... మిమ్మల్ని ఏడిపించో, హింసించో... లేదూ తీవ్రంగా అవమానించో మిమ్మల్ని వూరు వదిలేట్లు చేస్తారు... నామాట విను... నువ్వు వూరొదులు కానీ వాళ్లకా భూమి మాత్రం అమ్మొద్దు అని పిల్లికండ్లోడు చెప్పిం తర్వాత... ఆలోచించాడు ఏసుపాదం... మొన్న పల్లెకొచ్చినప్పుడు పిల్లికండ్లోడు చీకట్లో చెరువు గట్టుమీద కూర్చోబెట్టి "వర్యయేసా! నువ్వు వున్న్య కాడికి అమ్మి పార్నాకి వూరిడ్సి పోతవ్... గింతప్పటి కాన్నించీ నిన్ను నా సొంత తమ్ముఁలెక్క జూసుకున్నా... నాకోసరానికి నువ్వేమీ చేస్తలేవని గాదుగానీ... నీకోసంగజ్జెప్పాల్రాయేసా! సిన్నెమ్మ నన్ను కడుపున పుట్యకొడుకు లెక్కనే సాకింది... నీకంటే ముందుగాల్నించీ యిసయాలన్నీ నేను తెల్సుకున్నా తమ్మా! సిన్నెమ్మ యెన్ని యాస్టలు బడిందో నీకంటే నాకెక్కవ దెల్సు... పీదిని పిడకలేరి నిన్ను సదివిచ్చె... గిసింతకూ... గసింతకూ... మాదిగముండా! మాదిగ లంజాంట పిల్చిచ్చుకునే... గీ ముసిల్లంజెకొడ్కు యెంగ్రెట్డిడ్డీనా బట్ట...యిాడ్సక బొయ్యి కల్లాలల్ల సిన్నెమ్మ నెన్నిసార్లు... నాతోనిగా దురా యేసా చెప్పన్యీకే... నేనా కతలెల్ల జెప్పలేను... నువ్వు సేను అమ్మగాకు... గాలంజెకొడ్కులు సంపుతమన్నాసరే... సేనమ్మగాకు నీకింకా పెదిన్ని సంగతుల్దెల్చాల" అని పిల్లి కండ్లలోంచి ఎర్రటి కన్నీళ్లు కారుస్తూ బజారన్న చెప్పిన విషయాల్విని పొలం అమ్మకూడదని నిర్ణయం చేసుకున్నాడు ఏసుపాదం.

ఆ రాత్రి చాలాసేపు చర్చించుకున్నారన్నదమ్ములిద్దరూ... చివరికి ఏసు చెప్పిన విషయాన్ని విస్మయంతోనూ... ఆనందంతోనూ కృతజ్ఞతతోనూ అంగీకరించాడు బజారన్న...

* * *

విప్లవమెప్పుడూ విస్ఫోటంతో మొదలుకాదు...

దానికి తుపాకులూ తూటాలే కావాలని లేదు...

* * *

"వర్యా బిలికండ్లోడా! సొప్ప నరికినెంక మచ్చలకోల్లు రెండూ గోయ్... మా లింగార్డి సియ్యల్యాకపోతే బువ్వదిండు"

ముసిలెంకట్రెడ్డి ఫర్మానా...

వెనక దొడ్లో గింజలేరుకు తింటూన్న కోళ్లు అమాయకంగా కనిపించాయి.

పిల్లికండ్లోడికి... వాటి పీకలు కోసి ఈకలు పీకి గంపకెత్తుకున్నాడు... దిబ్బమీద ఈకలు చల్లేసివస్తూ లింగారెడ్డి మాటలు విన్నాడు...

"అవే మామా! గా ఏసోబు పెండ్లాన్ని పెదెన్నిసార్లు పొయిన్యావ్‌గదా నువ్వు...?

దాన్ని పిలంపిచ్చి సెప్పొచ్చుగదా... గుర్రెడ్డోలకాసెక్క అమ్మెయ్యే అని... యినక బోతే మొగుడ్చచ్చి ముండ మోసింది... వున్య అనాకొడ్కున్గూడ లేప్పార్యూకుతామని"

'కోడిని గొయ్యకూడ రాదినా కొడ్కుకు సంపుతాంట... సంపమను ... సంపితె గింపితె ఇంగ నన్ను సంపాల్సిందే యినా రెడ్డినా... లు' కసిగా అనుకున్నాడు బజారన్న... అతడి పిల్లికండ్లు పులికళ్లలా మెరుస్తున్నాయి.

పంచాయితీనించీ సుబ్బారెడ్డి వచ్చాడు... వస్తూనే లింగారెడ్డిని చూసి " ఎప్పుడొచ్చివ్రో లింగార్డీ... యెంసెట్ల మంచిర్యాంకు గొట్టిచ్చివి కొడుక్కి యంత కర్సాయ?" అన్నాడు.

"నెల్లూరోంది ర్యాంకు గ్యారంటీ కోచింగుల్యాయనా సుబ్బార్డీ... యాభై అంతే... అవ్ పంచాయతేం జేచ్చిరీ?"

"సోమవారానికి మల్ల సిటింగు... తెగేదిల్యా... తెల్లారేదిల్యా...ప్చ్... ల్యాలే లింగార్డీ మన సేతులకెల్లిపాయ... మన కమాండ్ల లేరినా కొడ్కులు... కుత్తలు బల్సినయ్... వర్యా... తర్యా అన్నీ కెగూడల్యా దీనెమ్మ... గవర్మెంటుం... గా" అని బూతు తిట్టు తిట్టి " గుర్రెడ్డోల్లు రెండూ మూస్కోని గమ్మునుంటే మేలు సూడ్నాయినా..." అని తండ్రితో అన్నాడు.

వాళ్ల సర్వస్వం యెవరో దోచేసిన భావన వాళ్ల మొహాల్లో.

* * *

విప్లవమెప్పుడూ విస్ఫోటించదు... నిశ్శబ్దంగానే...నీడల్లోంచే... ఓ మహాప్రవాహమెప్పుడూ ఓ చిన్నపాయగానే మొదలౌతుంది.

విప్లవం ఎక్కడా విస్ఫోటంతో మొదలుకాదు...

* * *

సోమవారం... గుడి దగ్గర పంచాయతి...

గుర్రెడ్డీ... గుర్రెడ్డి మనుషులూ... సుబ్బారెడ్డి... మాజీకరణం బాపనయ్యా... పనీపాటా లేని ఇంకొందరూ కూచునున్నారు..

మారెమ్మ రాలేదు...

ఏసుపాదం రాలేదు..

అసహనంగా కోపంగా వున్నారు పెద్దమనుషులు...

చాలా సేపటికి బజారన్న వచ్చాడు...

"ఏంరా... యెంచేపు సూడాల్రా? మేమల్లా వచ్చి గంటైపాయ నీ తమ్ముణ్నీ సిన్నెమ్మనీ తోల్కరాపో" రంకెలేసాడు గుర్రెడ్డి...

"వాల్లు రారు రెడ్డ్యా... కర్నూలు కెల్లిపొయిన్యారు... ఆగుంతకింద రెండెకరాల్నెక్క నాపేర్న రాయిచ్చిన్యారు... గో కాయితాలు" అని తువ్వాల్లో చుట్టిన రిజిస్ట్రేషన్ డాక్యుమెంట్ నకలు తీసిచ్చాడు... వాళ్లు ఊహించనిదది... ఏసుపాదం కర్నూలులో సెటిలైపొయ్యాడన్న విషయాన్ని ఊతంగా తీసుకుని... వాళ్లూ రొదిలేట్టు చేస్తే.. ఆ రెండకరాలూ కలిపేసుకోవచ్చు... అన్న వాళ్ల వ్యూహం బెడిసికొట్టింది...

ఓటమి... అవమానం....

"అవే రెడ్డ్యా పెదరెడ్డోల్లగ్గాడ ఈ యేటికే నేను జీతానికుండేటిది... ఇంగా యెన్నాల్లు జీతానికుంటవ్రా బజారో... ? పెల్లి జేసుకోవా...? తినాకుడవా ఆబగమంతుడు మాకింతిచ్చిన్యాడు... నువ్వీసేను జేస్కుకుంట సుకంగుండ్రాంట మా సిన్నెమ్మ... తమ్మీ... ఇవి నా పేర్న రాసిచ్చి పాయిరి రెడ్డ్యా".

మరింత అవమానం... జీతగాడు రైతవుతున్నాడు.

అందరి భీకరమైన చూపుల్ని పట్టించుకోకుండా...

పెదవులమీద చిర్నవ్వు... కళ్లలో మెరుపూ... భుజమ్మీదికెక్కిని తువ్వాల్తో అక్కడ్నించీ చిన్నగా కదిలాడు బజారన్న...

* * *

నిజమే విప్లవమెప్పుడూ చిన్నపాయగానే మొదలౌతుంది.